

Energistyrelsen

Høringsnotat – Indtægtsrammebekendtgørelsen

Kontor/afdeling
FOR

Dato
26 januar 2021

J nr. 2020-11449

/BRT

Høringsnotat vedr. udkast til Indtægtsrammebekendtgørelsen

I det følgende vil de indkomne høringssvar blive gennemgået efterfulgt af ministeriets bemærkninger for hvert emne. Bemærkningerne er markeret med kursiv. For detaljerede oplysninger om svarenes indhold henvises der til de fremsendte høringssvar, som kan ses på Høringsportalen.

Høringssvarene har berørt følgende emner:

Høringsnotat – Indtægtsrammebekendtgørelsen	1
1. Reguleringsregnskabet skal følge årsregnskabsloven principper	2
2. Nettab i indtægtsrammebekendtgørelsen	5
3. Energispareordningen	6
4. Håndtering af omkostninger til fleksibilitetsydelser	8
5. Håndtering af øget leveringsomfang for større elforbrugere	12
6. Virkning af bekendtgørelsen	12
7. Ændring vedr. justering for pristalsudvikling og ændret aktivitetsniveau (§§6-7 samt §23, §55 og §58)	12
8. Netudviklingsplaner i indtægtsrammen	13
9. Omkostninger til lobbyister i indtægtsrammen	13
10. Omkostninger i forbindelse med strømtyveri	14
11. Betaling for myndighedsbehandling	14
12. Loft over den historiske forrentning	14
13. Håndtering af omkostninger til udlånte medarbejdere mellem netvirksomheder	15
14. Anskaffelse af energilagring i indtægtsrammen	15

Energistyrelsen

Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

T: +45 3392 6700
E: ens@ens.dk

www.ens.dk

Ud over de ændringer i bekendtgørelsen, som høringssvarene har givet anledning til, er der foretaget en række andre ændringer af mindre betydning, herunder præciseringer og lovtekniske ændringer.

1. Reguleringsregnskabet skal følge årsregnskabslovens principper

Dansk Energi samt Cerius og Radius bemærker, at ændringen ikke umiddelbart er begrundet. Dansk Energi samt Cerius og Radius fremhæver endvidere, at de ikke finder, at der er hjemmel til at ophæve kravet om, at årsregnskabslovens principper skal følges i indtægtsrammebekendtgørelsen. De bemærker yderligere, at der ikke er hjemmel for Forsyningstilsynet til at ændre det materielle indhold af indtægtsrammeregulering, men at Forsyningstilsynet alene bør føre tilsyn, hvorfor ophævelse af kravet om at følge årsregnskabslovens principper ikke kan føre til afvigelse fra principperne. Endelig er Dansk Energi, Cerius og Radius bekymrede for, at hvis indtægtsrammereguleringen materielt ændres, forskyder det delingen af bemyndigelse mellem ministeren og Forsyningstilsynet og bemærker, at årsregnskabsloven bør være det altovervejende udgangspunkt for indtægtsrammeregulering. Det er således uklart hvilke principper, der skal træde i stedet for. Dansk Energi samt Cerius og Radius udtrykker bekymring for, at en ophævelse af kravet om at følge årsregnskabslovens principper radikalt vil ændre på indtægtsrammereguleringens opbygning og funktion.

Dansk Energi udtrykker bekymring for, at ophævelsen medfører, at der sker ændringer i indtægtsrammerne med tilbagevirkende kraft. Dansk Energi bemærker endvidere, at udarbejdelse af flere regnskaber under forskellige principper øger risikoen for fejl i begge regnskaber.

Dansk Energi, Radius og Cerius samt Norlys er bekymrede for, at ændringen vil pålægge netvirksomhederne ekstraordinære administrative byrder og mindske forudsigeligheden i reguleringen.

FSR bemærker, at det er uklart, om principperne for årsregnskabsloven fortsat gælder, da det i reguleringsregnskabsbekendtgørelsens § 2. stk. 3 fremgår, at *Reguleringsregnskabet skal udarbejdes i overensstemmelse med principperne i årsregnskabsloven medmindre andet er fastsat i lov om elforsyning eller regler udstedt i medfør af loven*. Herudover anbefaler FSR, at der fortsat stilles krav om, at reguleringsregnskabet følger årsregnskabslovens principper.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeret bemærker, at ændringen er en del af den kontinuerlige udvikling af reguleringen, så retvisende og velfungerende indtægtsrammer sikres. Begrundelsen for den konkrete ændring sker på baggrund af en henvendelse fra Forsyningstilsynet, hvori Forsyningstilsynet fremhæver nødvendigheden af at sikre retvisende indtægtsrammer, da årsregnskabslovens principper ikke altid er forenelige med indtægtsrammereguleringens principper og formål. Det fremgår af Energistyrelsens vejledende udtalelse af 26. november 2019 til Forsyningstilsynet, at kravet ophæves ved næstkommende mulighed. Denne blev fremsendt til Dansk Energi, som derfor er varslet om ændringen.

Ministeret bemærker, at det som udgangspunkt er ministeren og derved Energistyrelsen, der fastsætter reglerne for indholdet af indtægtsrammerne efter elforsyningsloven § 69 stk. 5. Det følger imidlertid af elforsyningslovens § 69, b, stk. 3, at det er Forsyningstilsynet, der fastsætter reglerne for netvirksomhedernes reguleringsregnskaber, herunder regler om indhold, revision og frister for indsendelse.

Af lovbemærkningerne til bestemmelsen i § 69 b fremgår det, at hensigten med strukturen af § 69 b, var at indføre en klarere skelnen mellem netvirksomhedernes forpligtelser om aflæggelse af årsrapporter efter årsregnskabsloven og virksomhedernes regnskabsmæssige forpligtelser efter den økonomiske regulering. Forpligtelserne efter årsregnskabsloven skal fremgå af loven, mens reglerne om reguleringsregnskaber fastsættes på bekendtgørelsesniveau. Endvidere fremgår det, at hensigten med bestemmelsen er, at Forsyningstilsynet skal have bemyndigelse til at fastsætte regler om reguleringsregnskaber.

Ministeriet vurderer derfor, at en ophævelse af kravet i indtægtsrammebekendtgørelsen om anvendelse af årsregnskabslovens principper til udarbejdelse af netvirksomhedernes reguleringsregnskaber ligger fuldt ud inden for lovens rammer. Denne vurdering støttes endvidere af det faktum, som bemærkningerne til § 69 b, stk. 3 også nævner, at Forsyningstilsynet har en generel adgang til at indhente de oplysninger, som Forsyningstilsynet måtte finde nødvendige for udførelsen af dets lovpligtige tilsyn jf. elforsyningslovens § 84.

Ministeriet bemærker, at det fortsat er Energistyrelsen og ikke Forsyningstilsynet, der fastsætter reglerne for indtægtsrammen og de elementer, der indgår heri. Forsyningstilsynet har derfor ikke mulighed for at fastsætte regler for opgørelsen af reguleringsregnskabet, der ændrer i de tilladte faktiske elementer indeholdt i indtægtsrammen, som defineret efter § 69, stk. 5, uanset om disse følger årsregnskabslovens principper eller ej. Eksempelvis er det ikke muligt at afvige fra indtægtsrammebekendtgørelsens definition af driftsomkostninger.

Det er derfor fortsat ministeriets opfattelse, at der er hjemmel til at ophæve kravet om, at reguleringsregnskabet skal følge principperne i årsregnskabsloven så

længe, at afvigelserne ikke ændrer det materielle indhold af indtægtsrammerne. Det er således ikke hensigten med den foreslåede ændring af kravet om, at reguleringsregnskaberne skal følge årsregnskabslovens principper, at Forsyningstilsynet herigennem skal kunne ændre det materielle indhold i indtægtsrammerne. Det er fortsat Energistyrelsen, der fastsætter de nærmere regler for det materielle indhold i indtægtsrammereguleringen inden for rammerne af bemyndigelserne i elforsyningslovens § 69

Ministeret bemærker, at reguleringsregnskabet som udgangspunkt skal følge principperne i årsregnskabsloven, hvilket også fremgår af reguleringsregnskabsbekendtgørelsen, som Forsyningstilsynet udsteder. Der bør dog være mulighed for, at Forsyningstilsynet kan fravige principperne, såfremt fravigelserne sikrer mere retvisende indtægtsrammer og er i overensstemmelse med indtægtsrammereguleringens formål og ikke ændrer det materielle indhold i indtægtsrammereguleringen. Det forventes ikke, at Forsyningstilsynet fuldstændigt eller grundlæggende vil fravige årsregnskabslovens principper, men at principperne, i tilfælde hvor anvendelsen af principperne kan medføre mindre retvisende reguleringsregnskaber, kan fraviges.

Ministeriet anerkender opdelingen af kompetencer, hvor det er Energistyrelsen, der fastsætter de materielle regler for indtægtsrammebekendtgørelsen, og Forsyningstilsynets opgave er at fastsætte regler fsva. reguleringsregnskabet. Fravigelsen af årsregnskabslovens principper medfører ikke i sig selv, at denne kompetencefordeling forrykkes.

Ministeriet bemærker endvidere, at Forsyningstilsynet ikke har hjemmel til eller mulighed for at ændre indtægtsrammerne med tilbagevirkende kraft. Forsyningstilsynet bør dog have hjemmel til i videst muligt omfang at sikre, at indtægtsrammerne er retvisende. Det kan eksempelvis sikres ved, at efterfølgende korrektioner i årsregnskaber og reguleringsregnskaberne ikke medfører, at fremtidige indtægtsrammer bliver misvisende, og at netvirksomhederne kan opkræve mere hos forbrugerne end tilladt. Hovedformålet med indtægtsrammeregulering er at sikre en effektiv eldistributionssktor med rimelige priser for elforbrugerne og en fortsat høj forsyningssikkerhed. Herudover skal reguleringen understøtte en efterspørgsel af ny og effektiv teknologi

Ministeriet bemærker, at forskellige regnskabsprincipper principielt kan medføre en begrænset risiko for fejl. Dog vurderer ministeriet, at særskilte regnskaber specifikt tilpasset til brug for indtægtsrammeregulering og underlagt specifik revisionspligt samlet set kan føre til mere retvisende indtægtsrammer.

Ved enhver indførsel af reguleringsregler skal der vægtes mellem effekten af reglen og de administrative omkostninger ved opfyldelse. Forsyningstilsynet bør derfor ikke gennemføre regler, der unødigt øger de administrative byder. I nærværende

tilfælde deler ministeriet Forsyningstilsynets opfattelse af, at hensynet til retvisende indtægtsrammer opvejer eventuelle yderligere administrationsomkostninger. Det er ikke ministeriets vurdering, at Forsyningstilsynet radikalt vil ændre i den måde, reguleringsregnskaberne opgøres i dag, og Forsyningstilsynet har heller ikke givet udtryk herfor.

Til bemærkningerne om uforudsigelighed, bemærker ministeriet, at grundlæggende ændringer i reguleringsregnskabet vil ske igennem ændringer af reguleringsregnskabsbekendtgørelsen, som sendes i høring, hvor både Energistyrelsen og interessenter har mulighed for at forholde sig til ændringerne. Ministeriet bemærker dog samtidig, at reguleringen ikke er statisk og kan ændres over tid.

Yderligere bemærker ministeriet, at reguleringsregnskabsbekendtgørelsen udstedes af Forsyningstilsynet. Det fremgår i den nuværende reguleringsregnskabsbekendtgørelse, at reguleringsregnskaberne følger årsregnskabslovens principper, som det følger af reglerne i indtægtsrammebekendtgørelsen. Ophævelse medfører mulighed for at afvige fra disse principper, såfremt Forsyningstilsynet finder det hensigtsmæssigt for at sikre retvisende indtægtsrammer.

2. Nettab i indtægtsrammebekendtgørelsen

Dansk Energi bemærker, at omkostninger til nettab er en delmængde af de regulatoriske driftsomkostninger, og det skal derfor fremgå klart, hvordan omkostningerne skal indgå i indtægtsrammerne, hvis Forsyningstilsynet opgør en anden nettabspris, end den netvirksomheden har oplyst.

Dansk Energi samt Cerius og Radius foreslår at genindsætte reglerne om, at netvirksomheder, der kun har net på 50-60 KV niveau kan anvende transporteret mængde elektricitet ved fastsættelse af nettabs-elementet i indtægtsrammen, idet indføddning af betragtelige mængder VE-produktion også driver nettabet. Dansk Energi samt Cerius og Radius ønsker herudover, at denne mulighed udbredes til at gælde alle netvirksomheder, idet det vurderes, at det ikke kun er netvirksomheder med kun 50-60KV net, der påvirkes væsentligt af nettab pga. indføddning af VE-produktion. Dansk Energi samt Cerius og Radius finder endeligt, at det bør præciseres i bekendtgørelsen, at tariffer til det overliggende net, herunder transmissions-, balance-, og systemtarif til Energinet, fortsat skal indgå i netvirksomhedernes nettabsselement.

Dansk Energi bemærker, at der i den gennemsnitlige omkostning pr. kWh nettab tages højde for nettab efter udligningsordningen samt saldo- og korrektionsafregnede mængder, som afregnes efter priser fra tidligere år. Endelig foreslår Dansk Energi, at det præciseres, at opgjorte negative nettabsmængder

ikke bør indgå i beregningen af rammen, samt at Forsyningstilsynet ved ansøgning kan fastsætte en skønnet nettabsmængde, hvis saldo-afregningen viser oplagt urealistisk lave mængder.

Cerius og Radius bemærker, at der er fejl i formlen for rammen for fysiske nettab.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet bemærker, at de omkostninger som ligger over det tillæg, som netvirksomheden modtager efter beregningen i bilag 1, som hidtil, må dækkes af netvirksomheden selv.

Ministeriet finder på baggrund af Dansk Energis forslag anledning til at genindsætte reglerne om, at netvirksomheder der kun har 50-60 KV net kan anvende transporteret mængde elektricitet ved fastsættelse af nettabs-elementet i indtægtsrammen. Ministeriet retter endvidere på baggrund af Cerius og Radius' bemærkning formelfejl i opgørelsen af gennemsnitlig leveret elektricitet i foregående periode.

Ministeriet har på baggrund af Dansk Energis samt Cerius og Radius hørings svar præciseret, at tariffer til det overliggende net indgår som en del af fastsættelsen af nettabsrammen.

Yderligere er der indkommet bemærkninger, som vedrører emner, der ikke er behandlet i nærværende bekendtgørelsesændring. Ministeriet bemærker, at det ikke har været muligt efter høringen på det foreliggende grundlag at behandle ændringer i reglerne for så vidt angår behandling af udligningsordningen og korrektionsafregnede mængder, som ikke nævnes i bekendtgørelsen i dag. Tilsvarende vurderes der for nuværende ikke at være et muligt efter høringen på det foreliggende grundlag at foretage ændringer vedrørende de af Dansk Energi fremhævede problemstillinger om håndtering af negative eller "oplagt urealistisk lave nettabsmængder", samt forslaget om at alle netvirksomheder skal have adgang til at få fastsat nettabsrammen på baggrund af transporteret mængde. Energistyrelsen vil undersøge problemstillingerne nærmere.

Endelig bemærkes, at bestemmelsernes ikrafttræden den 1. januar 2022 muliggør eventuelle senere ændringer for at håndtere de pågældende forhold, hvis dette vurderes nødvendigt og hensigtsmæssigt.

3. Energispareordningen

Dansk Energi bemærker, at det er uklart, hvorledes differencer fra ordningen indgår i opgørelsen af de generelle differencer. Det bemærkes herudover, at der kan

opstå tvivl om, hvornår et projekt er endelig afsluttet. Det bemærkes yderligere af Dansk Energi, at omkostningerne til energispareordningen bør holdes uden for benchmarkingmodellen, og at der bør sikres hjemmel hertil. Dansk Energi foreslår endvidere en særskilt bestemmelse, som fungerer som en overgangsordning for energispareordningen, og at differencerne fra ordningen indgår som en del af de almindelige differencer.

Landbrug og Fødevarer bemærker, at det er uklart, hvordan de omkostninger, der kan gives tillæg for efter ordningens udløb opgøres både i forhold til tillæg og forrentning.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet har på baggrund af høringssvarene revideret og simplificeret udfasningen af energispareordningen. Udfasningen af ordningen kan således beskrives som følger:

Omkostningerne til energispareordningen, samt differencer, opgøres og afvikles som hidtil for 2020.

Projektomkostninger, der på grund af periodiseringer ikke er medregnet i regnskabet for 2020, men som relaterer sig til projekter afviklet i 2020, medregnes som tillæg i indtægtsrammerne for 2021. Der gives ikke tillæg til nystartede projekter eller egentlig projektomkostninger afholdt efter ordningens ophør i 2020.

Tillæggene vil blive behandlet på samme måde som øvrige tillæg efter § 26 i Indtægtsrammebekendtgørelsen i forhold til forrentning.

Regnskabsadskillelsen for omkostninger til energispareordningen generelt ophæves fra 2021 og frem.

Det kontrolleres i forbindelse med tillæg til indtægtsrammen, som gives for omkostninger, der påløber eller medregnes efter 2020, at der kun gives tillæg for administrative omkostninger, myndighedsbehandling mv. og ikke omkostningerne til nystartede projekter eller egentlig projektomkostninger afholdt efter ordningens ophør i 2020.

Differencer for energispareordningen for 2020 indgår i netvirksomhedernes samlede differencer for 2020. Fra 2021 og frem opgøres der ikke særskilte differencer for energispareordningen.

Det vil være op til Forsyningstilsynet at afgøre behandlingen af omkostningerne i benchmarkingmodellen.

Ministeriet bemærker, at der er tale om forskellige typer omkostninger. Der vil være dækning for projektomkostninger, der er afholdt i 2020, men på grund af periodisering ikke er nået med i regnskabet for 2020, interne administrationsomkostninger afholdt af netvirksomhederne, myndighedsbetaling i form af gebyrer og projektomkostninger, som alene kan henføres til administration. Det er Forsyningstilsynet, der fører tilsyn med, at der ikke gives tillæg eller kompensation efter 2020 for reelle projektomkostningerne.

Indtægtsrammebekendtgørelsen tilpasses i overensstemmelse hermed.

4. Håndtering af omkostninger til fleksibilitetsydelse

Landbrug og Fødevarer bakker op om den valgte model for håndtering af betaling af fleksibilitetsydelse, hvor betalingen af ydelserne behandles særskilt og ikke som tarifmodregning.

Vestas bemærker, at der i Indtægtsrammebekendtgørelsen ikke er eksplicit tilskyndelse til, at netvirksomhederne anvender fleksibilitetsydelse og ønsker standardiserede modeller for beregninger af effekterne ved at anvende fleksibilitetsydelse og dermed udskyde investeringer.

Dansk Energi finder det uhensigtsmæssigt, at betaling for fleksibilitetsydelse ikke kan modregnes som direkte tarifreduktion. Dansk Energi påpeger, at det vil være administrativt tungt at skulle omregne tarifreduktioner til en teoretisk særskilt omkostning, og at løsningen ikke er neutral. Dansk Energi mener således, at de tariffer som kunder, der har indgået i afbrydelighedsaftaler, betaler, er kosttætte og det derfor ikke er udtryk for rabat. Dansk Energi opfordrer derfor til, at bestemmelsen udgår

Cerius og Radius vurderer, at elmarkedsdirektivet ikke er opfyldt med den foreslåede tilgang, da der ikke skabes incitament til anskaffelse af fleksibilitetsydelse, da eksempelvis tilslutningsbetalinger, som kan anvendes til fleksibilitet, håndteres på indtægtssiden i regulering, hvilket den foreslåede tilgang ikke muliggør. Det samme gælder for incitamentet til anvendelse af tidsdifferentierede tariffer, hvor kunder gennem tarifreduktion betales for at ændre adfærd. Cerius og Radius påpeger herudover, at det er uklart, hvorvidt kravet om at fleksibilitet ikke må modregnes i tarifferne gælder for alle fleksibilitetsydelse.

Dansk Fjernvarme bemærker, at det er uhensigtsmæssigt og kompliceret, at det ikke kan modregnes i tarifferne i forbindelse med afbrydelighedsaftaler. Dansk Fjernvarme foreslår i stedet, at der oprettes særlige forbrugergrupper til formålet.

Dansk Energi påpeger, at hvis omkostningerne til fleksibilitetsydelser ikke indgår i indtægtsrammen som tillæg, vil incitamentet til at anvende ydelserne forsvinde.

Intelligent Energi udtrykker bekymring for, at benchmarkingmodellen ikke behandler fleksibilitetsydelser neutralt og foreslår, at bestemmelsen om benchmarkingmodellen i Indtægtsrammebekendtgørelsen præciseres, så det fremgår, at benchmarkingmodellen i videst mulig omfang skal være neutral.

Dansk Energi ønsker en tilføjelse til § 17, således at det tydeligt fremgår, at afbrud som følge af fleksibilitetsydelser ikke indgår i opgørelsen af de realiserede afbrud. Dansk Energi ønsker yderligere, at definitionen af fleksibilitetsydelser i Indtægtsrammebekendtgørelsen refererer direkte til definitionen i Bekendtgørelse om varetagelse af netvirksomhedsaktiviteter

Ministeriets bemærkninger:

Ministeret bemærker, at det er et grundlæggende princip i indtægtsrammereguleringen, at det inden for indtægtsrammerne står netvirksomhederne frit for at forvalte egen økonomi og eksempelvis vurdere, om en drifts- eller investeringsløsning er den mest hensigtsmæssige og effektive til at sikre opfyldelse af de bevillingsmæssige forpligtelser. Princippet om et neutralt incitament har været udgangspunktet i forhold til ministeriets behandling af spørgsmålet om betaling af fleksibilitetsydelser. Incitamentet til anvendelse af fleksibilitetsydelser skal være neutralt og derved ikke skævrige valg af enten drifts- eller investeringsløsninger, der kan afhjælpe netvirksomhedernes opfyldelse af de bevillingsmæssige forpligtelser. Incitamentet til anvendelse af fleksibilitet følger af et generelt incitament til effektivisering i indtægtsrammen.

Ministeret bemærker, at fleksibilitetsydelserne kan deles op i to kategorier, som har betydning for fremgangsmåden for afholdelsen af omkostningerne hertil.

Implicit fleksibilitet, som overordnet aktiveres gennem prissignaler som eksempelvis tidsdifferentierede tariffer. Der er således tale om fleksibilitet, der skyldes varierende prissignaler og ikke aftaler med enkelte kunder eller kundegrupper. Den implicitte fleksibilitet medfører ikke direkte ændringer i omkostningerne for netvirksomhederne, da der ikke sker en transaktion mellem netvirksomhed og kunde. Ved anvendelse af implicit fleksibilitet opretholdes den samme leveringskvalitet og service som tidligere for alle kunder. Der vil således ikke være kunder, der oplever lavere leveringskvalitet, men visse uflexible kunder kan opleve en højere tarif for samme kvalitet.

EksPLICIT fleksibilitet kendetegnes omvendt ved, at netvirksomhederne aktivt og eksplicit indkøber fleksibilitetsydelser. Det kan eksempelvis være i forbindelse med

afbrydelighedsaftaler, hvor en netvirksomhed betaler en markedsaktør, eksempelvis en storkunde eller aggregator, for mod betaling at kunne afbryde strømmen i tilfælde af overlastning af nettet.

Indkøb af eksplicitte fleksibilitetsydelser ændrer direkte netvirksomhedernes omkostninger, da der sker en betaling for ydelserne til den markedsaktør, der leverer ydelserne. Der vil dog være forskel på muligheden for håndteringen af betalingen i indtægtsrammereguleringen afhængigt af, hvilken markedsaktør der står for ydelsen. Det skyldes, at betalingen i nogle tilfælde kun kan ske som direkte betaling til markedsaktøren, men i andre tilfælde kan ske som enten en direkte betaling til kunden eller en reduktion i den tarif, kunden i forvejen betaler.

Såfremt der er tale om en ydelse anskaffet igennem en aggregator, vil det som udgangspunkt ikke være muligt at modregne betalingen i den enkelte kundes tariffbetaling. Netvirksomheden har som udgangspunkt ikke kendskab til præcist hvilke kunder, som aggregatoren håndterer og kan derfor ikke identificere, hvilke kunder der skal have reduceret tariffer. Denne betaling må som hidtil derfor skulle indgå som driftsomkostningerne for netvirksomheden, hvilket Dansk Energi også anerkender i deres hørings svar til bekendtgørelsen.

Såfremt der er tale om en ydelse anskaffet igennem en individuel aftale med en kunde, kan håndteringen foregå ved at betragte betalingen som en driftsomkostning, eller som modregning i kundes tariffbetaling. Incitamentet til at anvende en markedsløsning, eksempelvis ved at købe af ydelser hos en aggregator og en individuel løsning, eksempelvis en afbrydelighedsaftale med en storkunde, skal være neutralt.

I dag kan fleksibilitetsbetalingen modregnes i tarifferne, og netvirksomhederne kan opkræve tarif-”rabatten” hos andre forbrugere, da indtægtsrammen udgør den samlede mulige tarifopkrævning. Dette står i modsætning til ydelser anskaffet fra en aggregator, hvor betalingen indgår som driftsomkostninger i indtægtsrammen. Netvirksomheden kan i dag mere eller mindre omkostningsfrit indgå i individuelle aftaler om fleksibilitet, da besparelsen tilfalder netvirksomheden, mens omkostningerne betales af netvirksomhedens øvrige forbrugere. Incitamentet vil derfor ikke være neutralt i forhold til anskaffelse af ydelser gennem eksempelvis en aggregator.

Herudover skal det påpeges, at afbrud som følge af ydelserne indgår i opgørelsen af leveringskvaliteten. Der vil således ikke være tale om omkostningsægte tariffer for de øvrige forbrugere, da deres tariffer vil stige som følge af omkostninger ved en aftale indgået med en anden individuel kunde, og da netvirksomhedens leveringskvalitet bliver påvirket trods aftaler med kunder om afbrydelig.

Det skal sikres, at incitamentet mellem de to typer ydelser er neutralt, hvorfor betaling hertil bør behandles ens. Der vil fremadrettet være neutralt incitament til

anvendelse af eksplicit fleksibilitet i forhold til eksempelvis netforstærkninger, da ydelserne fremadrettet ikke indgår som en del af opgørelsen af leveringskvaliteten, og omkostningerne ved ydelserne indgår i indtægtsrammen som drift. Derfor fastholdes bestemmelse.

Ministeriet bemærker, at indtægtsrammereguleringen ikke giver muligheder for at oprette særlige tarifkundegrupper, da tariffene fastsættes som følge af den samlede tarifmodel.

Til spørgsmålet om neutralitet i benchmarkingen bemærker ministeriet, at formuleringen i bekendtgørelsen om, at benchmarkingmodellen i vidt omfang skal være neutral, anses som dækkende for at sikre et neutralt incitament til at anskaffe fleksibilitetsydelser. Det fremgår yderligere, at det er op til Forsyningstilsynet at udarbejde metoden til benchmarkingmodellen. Forsyningstilsynet har i den forbindelse meddelt, at omkostninger til fleksibilitetsydelser vil blive holdt ude af benchmarkingmodellen i 2021.

Til spørgsmålet om et generelt øget omkostningsniveau er det ministeriets opfattelse, at stillingstagen til et eventuelt generelt øget omkostningsniveau som resultat af den grønne omstilling ligger uden for rammerne af nærværende opdatering af Indtægtsrammebekendtgørelsen som led i implementeringen af elmarkedsdirektivet. Der henvises til, at der i juni 2020 blev indgået en Klimaaftale for energi og industri mv. 2020. Af aftalen fremgår det, at regeringen vil præsentere initiativer, der understøtter den fortsatte udvikling af elnettet. Det vil i regi heraf blive undersøgt, hvorvidt netvirksomhederne er underlagt rammevilkår, herunder økonomisk regulering, der understøtter rettidige og effektive investeringer i takt med den grønne omstilling af samfundet og den øgede elektrificering.

Ministeriet bemærker til Cerius og Radius vedrørende hvilke ydelser der er omfattet af bestemmelsen, at der er tale om en regnskabsteknisk opgørelse som vedrører alle fleksibilitetsydelser efter definitionen i indtægtsrammebekendtgørelsens § 2. nr. 9. Både omkostninger til markedsbaserede ydelser, eksempelvis gennem en aggregator, og individuelle ydelser, eksempelvis i form af en afbrydelighedsaftale med en storkunde, skal indgå som driftsomkostninger. Bekendtgørelsen er tilrettet i overensstemmelse hermed.

Ministeriet har på baggrund af høringssvarene præciseret § 17 i Indtægtsrammebekendtgørelsen, så det fremgår, at afbrud som følge af aftaler om levering af fleksibilitetsydelser, herunder afbrydelighedsaftaler, ikke indgår i opgørelsen af de realiserede afbrud.

Ministeriet har endvidere på baggrund af høringssvarene tilpasset bekendtgørelsen, så definitionen af fleksibilitetsydelse følger bekendtgørelsen om varetagelse af netvirksomhedsaktivitet.

5. Håndtering af øget leveringsomfang for større elforbrugere

Dansk Energi ønsker, at § 28 i Indtægtsrammebekendtgørelsen præciseres således, at øget aftag fra større elforbrugere udløser tillæg på samme måde som tilslutning af nye forsyningsområder, større elforbrugere og produktionsenheden.

Det er ministeriets vurdering, at spørgsmålet om øget elforbrug fra større forbrugere er en del af den generelle diskussion om graden og omfanget af stigende omkostninger som følge af øget elektrificering. Der henvises herudover til, at regeringen i juni 2020 indgik en Klimaaftale for energi og industri mv. 2020. Af aftalen fremgår det, at regeringen vil præsentere initiativer, der understøtter den fortsatte udvikling af elnettet. Det vil i regi heraf blive undersøgt, hvorvidt netvirksomhederne er underlagt rammevilkår, herunder økonomisk regulering, der understøtter rettidige og effektive investeringer i takt med den grønne omstilling af samfundet og den øgede elektrificering.

6. Virkning af bekendtgørelsen

Dansk Energi bemærker, at det er uklart, hvornår bekendtgørelsen får virkning fra. Dansk Energi ønsker ikke, at bekendtgørelsen bør gælde med tilbagevirkende kraft og ønsker det præciseret i enten bekendtgørelsen eller i høringsnotat.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet bemærker hertil, at der for indtægtsrammerne for 2018-2020 gælder de samme regler som hidtil, mens at bekendtgørelsens opdaterede bestemmelser vil gælde for indtægtsrammerne for 2021. Bekendtgørelsen er præciseret i overensstemmelse hermed.

7. Ændring vedr. justering for pristalsudvikling og ændret aktivitetsniveau (§§6-7 samt §23, §55 og §58)

Dansk Energi samt Cerius og Radius ønsker det bekræftet, at ændringerne i reglerne for justeringer alene er præciseringer af den allerede eksisterende praksis, og at der ikke er tiltænkt indholdsmæssige ændringer eller konsekvenser. Herudover ønsker Dansk Energi, at rækkefølgen af opstillingen ensrettes.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet bemærker hertil, at det kan bekræftes, at ændringerne alene er en præcisering og ikke medfører indholdsmæssige ændringer eller konsekvenser.

Herudover bemærkes det, at rækkefølgen i bekendtgørelsen ensrettes.

8. Netudviklingsplaner i indtægtsrammen

Landbrug og Fødevarer ønsker det nærmere præciseret, hvilke omkostninger der specifikt kan gives tillæg for i indtægtsrammen i forbindelse med netudviklingsplanerne, og hvorvidt der findes en øvre grænse for omkostningerne.

Intelligent Energi bemærker, at der er behov for en hurtig afklaring af muligheder for at få tillæg til netudviklingsplanerne, da planerne er vigtige for opfyldelsen af Klimaaftales mål om at reducere drivhusgasudledningerne i 2030 med 70 procent i forhold til 1990

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet bemærker hertil, at det udelukkende er omkostninger, der direkte relaterer sig til netudviklingsplanerne og som ikke allerede er indeholdt i indtægtsrammen, der kan søges tillæg for. Der er i princippet ingen øvre grænse for omkostningerne, men omkostningerne vil efter en reguleringsperiode indgå i netvirksomhedernes benchmarkingmodellen og påvirke effektiviteten, såfremt de er for høje. Det er Forsyningstilsynet, der fører tilsyn med, at det kun er direkte relaterede og nye omkostninger relateret til netudviklingsplanerne, der gives tillæg til.

Ministeriet bemærker yderligere, at omkostninger, som relaterer sig til netudviklingsplanerne og ikke i forvejen er medregnet i indtægtsrammen, vil være tillægsberettiget. Det er dog op til Forsyningstilsynet at afgøre størrelsen af tillægget.

9. Omkostninger til lobbyister i indtægtsrammen

De Frie Energiselskaber bemærker, at det ikke bør være tilladt for netvirksomhederne at opkræve midler fra forbrugerne til betaling af lobbyister, da De Frie Energiselskaber ikke opfatter sådanne omkostninger som værende nødvendige for at løse netvirksomhedernes opgaver.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet bemærker, at omkostninger som relaterer sig til lobbyistbetalinger ikke er blevet adresseret i lovforslaget eller Indtægtsrammebekendtgørelsen. Det bemærkes, at betalinger til brancheorganisationer som udgangspunkt betragtes

som driftsomkostninger, da det vurderes, at betalingen blandt andet dækker udvikling af tarifmodeller og andre nødvendige forskrifter. Ministeriet vurderer, at det vil være vanskeligt at adskille omkostningerne til interessevaretagelse fra den samlede betaling og vurderer administrationen heraf som uforholdsmæssig stor i forhold til reelle beløb.

10. Omkostninger i forbindelse med strømtyveri

Cerius og Radius bemærker, at den nuværende indtægtsrammeregulering straffer netvirksomheder for at have fokus på strømtyveri. Det sker, såfremt en netvirksomhed sender en faktura til strømtyve for manglende betaling af PSO, nettab, system og transmissionstarif mv. og fakturaen ikke bliver betalt. I disse tilfælde vil omkostningerne stige uden, at en indtægt dækker omkostningerne, hvilket Cerius og Radius ikke finder rimeligt. Cerius og Radius anmoder derfor om, at tab på debitorer som følge af strømtyveri udløser tillæg i indtægtsrammen på samme måde som tab på debitorer som følge af manglende betalinger fra elhandelsselskaber.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet bemærker, at dette ikke har været muligt at behandle emnet efter høringen, men at Energistyrelsen vil undersøge problemstillingen nærmere.

11. Betaling for myndighedsbehandling

Cerius og Radius påpeger, at Forsyningstilsynet har udstedt en bekendtgørelse om myndighedsbetaling, som følger af lov om Forsyningstilsynet, hvorfor at myndighedsbetalingerne ikke er dækket af Indtægtsrammebekendtgørelsen § 26 stk. 3. nr. 3.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet bemærker hertil, at netvirksomhederne bør have dækning for myndighedsbehandling hos Forsyningstilsynet i indtægtsrammen. Bekendtgørelsen er tilrettet i overensstemmelse hermed.

12. Loft over den historiske forrentning

Cerius og Radius foreslår, at der i forbindelse med opdatering af Indtægtsrammebekendtgørelsen foretages en præcisering af bestemmelse om loftet over den historiske forrentning i Indtægtsrammebekendtgørelsens § 40 stk. 2

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet bemærker, at dette ikke har været muligt at behandle emnet efter høringen, men at Energistyrelsen vil undersøge problemstillingen nærmere.

13. Håndtering af omkostninger til udlånte medarbejdere mellem netvirksomheder

Cerius-Radius foreslår, at det bør fremgå af Indtægtsrammebekendtgørelsen, at omkostninger og indtægter som følge af udlån af medarbejdere mellem netvirksomheder bør holdes uden for den regulerede økonomi, så der sikres neutralitet i forhold til de effekter som indregning af indtægter og omkostninger for udlån ville kunne have regulatorisk.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet har på baggrund af Cerius-Radius høringssvar tilpasset bekendtgørelsen således, at det fremgår, at indtægter som følge af udlån af medarbejdere inden for rammerne af elforsyningsloven § 50 stk. 1. regnskabsføres som negative driftsomkostninger, hvorefter den regulerede økonomi forbliver upåvirket af transaktionen. Indtægterne behandles således på samme måde som eksempelvis driftsomkostninger betalt af tredjemand.

14. Anskaffelse af energilagring i indtægtsrammen

N1 bemærker, at der ikke i Indtægtsrammebekendtgørelsen eller Bekendtgørelse om varetagelse af netvirksomhedsaktiviteter er en løsning på problemstillingen om behandlingen af energilagerydelser i forhold netvirksomhedernes regulatoriske økonomi. Der er således stadig ulemper ved, at energilagerydelser købt i markedet vil blive klassificeret som driftsomkostninger, hvorimod traditionelle investeringer i kabler behandles som anlægsinvesteringer.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet bemærker, at det er udgangspunktet i elmarkedsdirektivets artikel 36, at netvirksomhederne ikke skal eje energilageringsanlæg, såfremt markedet kan levere den efterspurgte ydelse. Ydelser købt i markedet vil indgå som driftsomkostninger på samme måde som andre ydelser købt af tredjemand, eksempelvis fleksibilitetsydelser købt af en aggregator, nemlig som driftsomkostninger. Det vil være op til Forsyningstilsynet at sikre, at omkostningerne bliver behandlet neutralt i benchmarkingmodellen i indtægtsrammen.